

ב"ה.

גל יונות לעירן בפרשת השבוע
ערוכים בידי נחמה ליבוביץ
יו"ל ע"י מוסד תורה והשכלה למבוגרים ולנוער
הסתדרות נשי מזרחי באמריקה

6

פרק י"ב

תזריע-מצורע (תש"ז)

א. טעם קרבן היולדת:
ספר החנוך: משרשי המצוה, כדי שתתעורר מתוך הפעולה לתת הודאה לאל ב"ה, שהצילה מחבלי יולדת שהוא דבר נס.
ר' ש.ר. הירש (חרגום מגרמניה): "כי תזריע" - זרע הוא גרניר ההפראה של הצמח. בבראשית א' "עשב מזריע זרע" היינו פעולת הצמח לפריה ורביה למינו. בהטאלה לבני אדם "זרע" הוא הבטוי הרגיל לסמן את הצאצאים ויוצאי ירכיהם המקימים את המין האנושי. - מתוך טבחה התורה בין בבטוי "תזריע" הנמצא רק בפרשת בראשית במטמעות פעולה לקיום מין הצומח, אנו למדים שגם פעולת האם בהתהוות העובר מסתקפת רק כההליך פיסיוולוגי גרידא ומתוך המלה האחת הזאת יתברך מוטג "הטומאה" טעליו ידובר כאן. התפקיד הנסגב והנאצל ביותר, שכל עתיד המין האנושי יוטתת עליו ואטר סגולת האטה מוצאת בו את יעודה ותכליתה - כל עמל גוף האם ועבודתו לסם האדם המתהווה בה - כולו אינו אלא תהליך פיסיו-טבעי בלבד. האדם מתרקם, מתהווה וגזל כצמח, והטם המרומם והנעלה טבלטון בני אדם, הטם "אם", הוא הוא המזכיר לנו גם את התהליך הפיסיו-גטמי, טאינו על פי בחירה - טל התהוותו טל ילוד האטה. יותר מכל מקום אחר מוטל כאן על תורת הבחירה החפסית-מוטריט טל האדם בעל הדעת והבחירה להרים את נסה. וביחוד טומה על האם - מתוך הרטם החי טל טעבודה לסבלות הצירים והחבלים טהטילו עליה חוקי טבע פיסיויים בעח מלוא יעודה הנסגב ביותר עלי אדמות - טומה עליה לחדט בקרבה את התודעה טל רום מעלתה המוטריט ורק אחרי עכור לגמרי הרטם החוטני הזה, טותר לו לגטת מחדט אל הקדט טל מלוי חוכותיה בגיל ורעדה אחרי הביאה קרבנה לרגלי טובה להחמכר בלב טלם לחפסידה המוטרי העליון טל אטה ואם.

1. מהו הקטי בקרבן היולדת טאותו מטתדל הירט לתרץ?
2. הסבר את הטעם הניתן ע"י הירט?
3. הידועות לך עוד מצוות הניתנות להחבאר בדרך זו טבחר בה הירט כאן?
4. מהי תולחתו טל טעם ספר החנוך?

אב. ו' ובמלאת ימי טהרה... תביא כבט בן טנתים לעולה ובן יונה או תור לחטאת התוכל למצוא טעם לדבר, למה הביאה היולדת קרבן עוף? (וכמו כן זב וזבה עיין: פרקנו פ' טו; י"ד פסוק כ"ה.)
ר'. דוד הופמן מוצא טעם לדבר על פי תהלים פ"ד פסוקים ג, ד, ה, ו.

ג. טאלות סגנון:

1. הטוה ב: וילדה זכר... ה: ואם נקבה תלד.
ו: ובמלאת ימי טהרה לבן או לבת.
מסי טבת הטנוי בבחירת הבטדיים: זכר, נקבה - בן, בת?
2. ו: ובמלאת ימי טהרה... תביא... ובן יונה או תור.
מלבי"ג: בכל מקום כתוב תורים קודט בגי יונה (ע' ה' ז') לבד מפה טהקדים בן יונה לתור.
נסח למצוא את הסבה!

ד. ג וביום הטמיני ימול.
ספרא: "ביום הטמיני" - יכול בין ביום בין בלילה? ת"ל: "ביום" - ולא בלילה.

טם עולם (בבאורו לדברי הספרא): לכאורה "ביום" מטמער מכריע - ביום דוקא ולא בלילה, אבל זה אינו (=אינו ככה), כי טם "יום" לפעמים סדרה זמן האות הטמט על הארץ, אבל לפעמים מורה גם כן היום והלילה יחד, היינו מעת לעת כ"ד טעות. (כמו ז' ט"ו). אם כן מטמעות המלה "ביום" אינו מכריע כלל, ביום דוקא, כי אפטר יום כאן הוא ממין ההוראה חטניה ולפי זה תהא מילה כטרה כל היום הטמיני בין ביום בין בלילה?
הסבר מהיכן בפסוקנו למדו חז"ל טטמוט "יום" כאן הוא בהוראתו הראטונה דוקא וטאין מילה כטרה בלילה!